

Chotovinský školák

MĚSÍČNÍK ZÁKLADNÍ ŠKOLY V CHOTOVINÁCH

ČÍSLO 2

ROČNÍK 2014/2015

Říjnové okénko ředitele

První říjnový den byly svolány všechny vedoucí školních jídelen okresu na školení, kde byl představen směr, kterým se bude školní stravování ubírat. Bude se snižovat podíl masa a zvyšovat podíl zeleniny ve školním stravování. Při kontrolách bude jídelní lístek obodován podle užitých potravin, a pokud dosáhne 16 bodů, bude hodnocen jako výborný. Podíváme-li se na pestrost (měsíc má cca 22 dnů), tak doporučené pro obědy je: pro polévky převážně zeleninové – 12 za měsíc; luštěninové – min. 3–4× za měsíc; zařazování obilných zavářek (jáhly, vločky, krupky, pohanka, bulgur, kuskus...) – 4× za měsíc. Hlavní jídla: bílé druhy masa (kuře, krůta, slepice, králík...) – 3× za měsíc; ryby – 2–3× za měsíc; vepřové maso – max. 4× za měsíc; bezmasá jídla, ne sladká, včetně luštěnin, pokud jsou nabídnuty bez masa – 4× za měsíc; sladká jídla – max. 2× za měsíc; luštěniny – 1–2× za měsíc; nezařazovat uzeniny. Přílohy: obiloviny (těstoviny, rýže, kuskus apod.) – 7× za měsíc; houskové knedlíky – max. 2× za měsíc. Podrobný 5 stránkový návod pro sestavování jídelníčku je možné nalézt na www.zschotoviny.cz v sekci

jídla. Článek Doporučení pro sestavování jídelních lístků ve školních jídelnách.

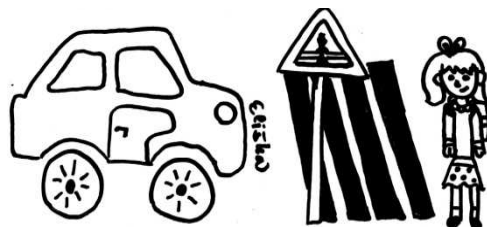
Po tragédii ve Žďáru nad Sázavou jsme přehodnotili a zvýšili bezpečnostní opatření na naší škole. Škola je po dobu vyučování uzavřená. Snažíme se vymyslet, jak by bylo možné mít trvale uzavřenou školu pro cizí lidi (aby se nemohli pohybovat po škole bez dohledu pracovníka školy), a otevřenou pro děti a rodiče. Samozřejmě tak, aby se mohli všichni bez klíče ze školy v případě nutnosti dostat. Hledáme způsob, aby toto opatření co možná nejméně omezovalo provoz školy. Můžeme použít elektronické zámky na čipy a karty na oběd nebo číselný kód ke vstupu.

V říjnu bylo zveřejněno navýšení platových tabulek pracovníkům škol od listopadu. Toto navýšení činí přesně 3,5 % tabulkové hrubé mzdy, kterou pobírají pracovníci školy od roku 2012 v nezměněné výši (žádná valorizace od tohoto data neproběhla). Dále jsme obdrželi prostředky od ministra (úspory po auditu na MŠMT) na odměny pedagogům. Toto navýšení činí v průměru 700 Kč na pedagoga v součtu pro 3,5 měsíce dohromady.

Získali jsme z grantu Centra na podporu cizinců peníze na výuku českého jazyka pro dítě v mateřské škole. V tomto měsíci končí úvodní fáze grantu ICT nás baví. V polovině října byla provedena kontrola na místě projektu Základní škola Chotoviny – rovné příležitosti pro všechny!, která neshledala závažné nedostatky.

Zúčastnili jsme se sportovních soutěží. Michaela Plešáková vyhrála Večerní běh Tábořem, kluci z 8. a 9. třídy obsadili 3. místo na okresním přeboru v házené. Děkujeme za reprezentaci školy. Testovali jsme žáky 6. ročníku pomocí firmy Scio z Čj, M a obecných studijních předpokladů. Porovnání s ostatními školami bude známo až koncem listopadu. Dále proběhlo mnoho akcí pro děti a žáky školy (exkurze, návštěva divadla, dopravní hřiště, Setkání s knihou atd.). Uskutečnil se sběr kaštanů a žaludů, žáci sebrali cca 350 kg, ty jsme předali místnímu mysliveckému spolku. Byla zahájena činnost Malé školské rady.

Petr Havlík - ředitel školy

Malé ženy

Milí čtenáři, jestli máte sourozence, pak jistě znáte opakující se výměny názorů, nedorozumění a podobné věci. Přesně to se odehrává i v knize od americké spisovatelky Luisy May Alcottové, která nese název Malé ženy.

V knize se vypráví o čtyřech sestřích, co si sice neustále nerozumí, ale i přesto se mají rády a jedna si nedokáže představit život bez sestríček, byť i jen bez jedné. Jde o dívčí román z dob války Severu a Jihu. Knihu bych však doporučila zvláště těm, co si nerozumí se svými sourozenci, mohla by jim pomoci se s nimi usmířit, neboť sestry v této knize se vždy nějak dohodly. I při tomto příběhu si můžeme odpočinout od všedního světa a ocitnout se ve Spojených státech devatenáctého století. Myslím, že každý by našel svou povahu v jedné ze čtyř rozdílných dívek. Skvěle totiž vystihují všechny povahové typy. Z těchto důvodů se mi kniha líbila a ráda bych si ji ještě někdy přečetla.

Lucie Dražilová

LOVE STORY

K této knize jsem se dostala úplně náhodou. Skladbu stejnojmenného názvu totiž hraji na klavír. Jednou jsem se o tom zmínila ve škole a paní učitelka byla tak hodná, že mi knihu téhož názvu zapůjčila. Kniha je velice smutná. Popisuje nám život dvou studentů univerzity. Jennifer je z chudé rodiny a její tatínek musí hodně šetřit, aby mohl Jennifer platit školné. Oliver je pro změnu z velice bohaté rodiny. Postupem času se do sebe zamilují, začnou spolu chodit

a později se vezmou. Když oba dostudují, začnou si plánovat dítě. Nějak se jim to ale nedařilo, a tak si došli na vyšetření, jestli třeba nejsou neplodní. Díky tomuto vyšetření lékaři zjistili, že Jennifer má leukémii a nikdo neví, jak dlouho bude žít. Kniha končí velice smutně, protože Jennifer umírá v pouhých dvaceti pěti letech. Když nyní hraji na klavír skladbu Love Story, běží mi tento příběh před očima.

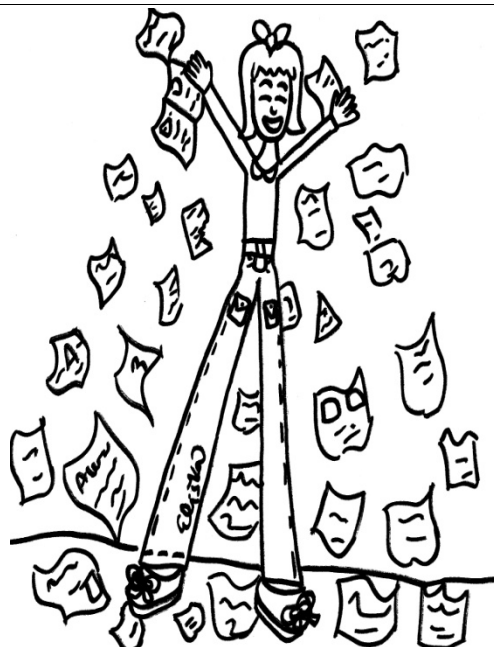
Barbora Bětíková

Pověsti podruhé

Uběhl další půlrok od minulého setkání, ve škole jsme se už také rozkoukali, a tak se v pátek 24. října v podvečer mohlo uskutečnit už 16. setkání s paní Knihou. Atmosféra byla velmi hezká a tajemně naladěná. Setkání totiž proběhlo už podruhé v duchu pověstí. Pověstí je na světě tolik a některé tak pěkné, že určitě stálo za to věnovat jim i další setkání.

V průběhu jsme si četli pověsti především z našich krásných jižních Čech, ale pohladili jsme se i měkkou slovenštinou. Jedli jsme, pili čaj, povídali si a také jsme tradičně při svíčkách společnými silami vymýšleli svůj vlastní příběh. Jako vždy jsme si odnesli všemi účastníky podepsané pamětní listy. Každý si mohl vymyslet svou vlastní kraťouchku pověst, kterou jsme zapsali do naší kroniky. Rádi se s Vámi o nějaké naše výtvary podělíme. Setkání jsme si nesmírně užili, měli jsme i pár hostů, našich bývalých spolužáků i kamarádů, studentů tábořských gymnázií. Objevily se i nové tváře z řad našich současných spolužáků, takže každý si našel své. Už teď se těšíme na další setkání s paní Písmenkou!

Kristýna Chalupská

Petrohradský jantar

Kdysi dávno, ještě za starého Rakouska žil na Jičínsku starý voják jménem Adalbert i se svou rodinou. Ten Adalbert kdysi bojoval za císařpána ve všech možných válkách. Bojoval v Prusku, Itálii, a co je důležité, také v Rusku. Jednou se zatoulal v rozlehlých ruských lesích kol Petěrburgu. Bloudil den, dva, tři a tu našel jeskyni. Dal se jedinou temnou chodbou a najednou co nevidí? Světlo v dálce. Vydal se k němu. Odsunul stěnu a zřel komnatu na třicet kroků dlouhou. V místnosti nebyla jediná svíce či louče, i přesto však byla plná zlatého světla. To bylo díky tomu, že stěny té komnaty byly obloženy největším pokladem studeného Baltu – jantarem. Šetrný Adalbert, i když ohromen krásou, vyňal ze stěny pouze tři slzy jantaru velikosti slepičího vejce. Ty slzy přinesly mu štěstí a díky nim prošel celou ruskou válku nezraněn. Přinesl je domů, založil rodinu a vzdal se jich až na loži umrlčím. Každou daroval jednomu ze svých dětí.

Vojta

Malí chemici

Druhým rokem se pokoušíme naučit nové věci o chemii. V loňském roce jsme se zaměřili na vlastnosti látek, jako je hustota, viskozita a jiné.

V letošním roce budeme zkoumat jednotlivé látky a jejich vliv na organismus člověka a přírody. Že nevíte, jak to chceme udělat? Jednoduše. Vezmete bramboru, získáte škrob a pod mikroskopem uvidíte, jak vypadá to, co jíme a co udržuje organismus při životě. Nebo si nakrájíme játra a pokapeme různými chemikáliemi a budeme pozorovat jejich reakci. Také si dokážeme, že živé organismy jsou z vody a uhlíku. Nezapomeneme na "výbuchy". Čas od času vám návod zveřejním na nástěnce u učebny fyziky. Určitě zopakujeme ten, který si můžete zkusit sami už dnes.

Vezmete celé balení bonbónů Menthos a jednu coca-colu. Trochu upijte a láhev postavte na pevnou podložku, aby se nezvrhla. Bonbóny rychle a najednou vhoďte do lahve a utíkejte. Kdo to nestihne, bude sladký od hlavy k patě. Pokud vše uděláte správně, gejzír bude až dva metry vysoký. Teď už víte, že tento pokus je nejlepší dělat někde venku na trávníku, kde sladká láva nenadělá škodu.

A na samý závěr otázka. Víte, že zlato, latinsky aurum, značka Au, je přítomno v každém živém organismu a rozpustí se pouze v kyselině, které se říká lučavka královská ($\text{HNO}_3 + 3 \text{HCl}$)?

Lenka Novotná

Jsme jiní?

Náš projekt ePals zdárně pokračuje. Vyměnili jsme několik mailů, porovnali základní fakta naší existence a na krátkých videích si prohlédli jejich školu.

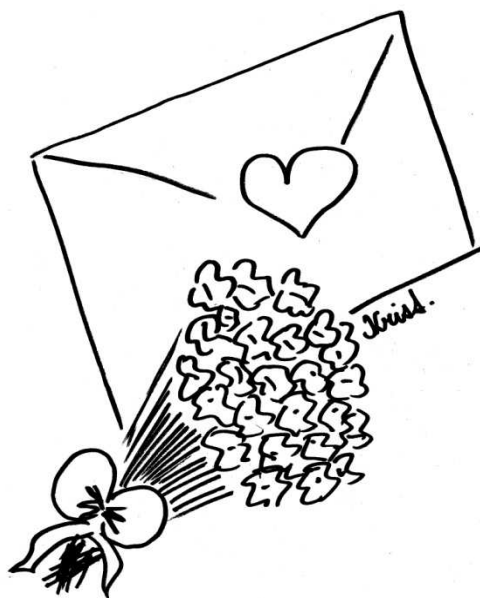
Z dotazníků našich kamarádů jsme zjistili, že jsme přece jen trochu odlišní. To je dobře, protože už víme, že v odlišnostech je ukryta krása našeho světa. Zaujalo nás, že kamarádi z Green City jsou podle mailů a dotazníků skromnější než my, přestože z videa, které nám poslali, víme, že jejich škola je velmi dobře vybavená a žijí stejně jako my ve světě moderních technologií.

Zjistili jsme, že v jednom školním areálu Green City R-1 Schools najdeme všechny stupně škol od školky až po střední školu. Projdete se dlouhou školní chodbou a omládnete, či zestárnete o mnoho let. Lunch room (jídlna) vypadá jako stánek rychlého občerstvení někde na výstavě. Když se nám udělá špatně nebo se zraníme, pomůže nám sestra, která čeká na svou příležitost ve své kanceláři. Velikým překvapením byla pro nás band room – obrovská a skvěle vybavená zkušebna školního orchestru. Stejně nás ohromila i velká moderní sportovní hala, která je zase domovem Gophers. Obrázky školního maskota najdete nejen na palubovce, na stěnách, ale také na plakátech vyvěšených po chodbách, protože dívčí družstvo právě vyhrálo okresní

basketbalovou soutěž. Gopher je pytlonoš, zvíře velmi podobné našemu syslovi. Svých přeborníků ve všech oborech si určitě velmi váží, protože chodby jsou plné vitrín přecpaných trofejemi a fotografiemi vítězných mužstev, kapel, ale také výtvarnými díly žáků, která vznikají ve veliké, vlastními díly vyzdobené art room. V business room se žáci v našem věku připravují na svět práce. Překvapením bylo i pítka na chodbě, jehož použití nám předvedl Nathan osobně. Věříme, že dokážeme stejně vtipně představit i naši školu. Tak hurá do práce!

PS: Nejvíce asi překvapí upřímně míněná reakce kamaráda z Missouri na námi vyplněnou rubriku Vyznání v dotazníku. "Jak je možné, že ty ani tvá rodina nevěříte v Boha nebo nevyznáváte nějaké z mnoha světových náboženství?"

ePals tým IX. třída

Žijte ohleduplně!

Ve škole bych se měla chovat ohleduplně a kamarádsky ke svým spolužákům. Měla bych se chovat tak, jak chci, aby se oni chovali ke mně. Neměla bych jim dělat to, co se jim nelíbí. Při vyučování bych se měla hlásit, respektovat vyučujícího, protože pak on respektuje také mě. Dodržovat takové samozřejmosti, jako je dávat pozor, nebavit se při výuce, včas si připravovat pomůcky, nevyrušovat ostatní, zdravit učitele či jiné dospělé, které potkám ve školní budově. Spolužákům bych měla pomáhat a podělit se s nimi o své vědomosti. Plnit si domácí úkoly, které nám vyučující zadal. Také pracovat s celou třídou, poslouchat názory druhých, vnímat je a jejich názory brát na vědomí. Stačí dodržovat školní řád a být slušný.

Eliška Bervidová

Jablkobraní

Co všechno si lze představit pod tímto slovem? Podzim je obdobím plným hojnosti a úrody. Sladké ovoce dávají mnohé ovocné stromy a keře. Nás v družině lákala dozrávající jablčka v Přátelské zahradě. Nejprve jsme je ochutnávali k svačince, potom se proměnila na výborné křížaly vlastní výroby.

Na Přátelské zahradě jsme se sešli 16. října, abychom uspořádali soutěž o nejchutnější jablčko. Děti si jablka přinesly z domova, koupená v obchodě jsme do soutěže nepřijali. Akce se zúčastnila všechna oddělení družiny a chuť jablek hodnotily děti navzájem. Součástí byly paní vychovatelky – ty hodnotily pokaždé.

Do finále se dostalo jedno až dvě vítězná jablka z každé družiny, ze kterých nejvíce všem chutnalo jablčko Nikolky Králové a Jiřinky Kolací. Obě dostala stejný počet bodů a holky sladkou odměnu.

Zbýlá jablka zmizela jako mávnutím kouzelného proutku a všem bylo jedno, že byla kyselá, trpká, červená nebo zelená.

vychovatelky školní družiny

Vzdělání, nebo řemeslo?

Většinu žáků devátého ročníku pokaždé zaskočí otázka – Kam dál? I když všichni dávno předtím vědí, že to jednoho dne přijde, mnozí z nich nechávají rozhodnutí na poslední chvíli. Abychom jim alespoň trochu pomohli, vyrazíme každoročně na Výstaviště v Českých Budějovicích, kde se střední školy a učiliště z celé České republiky snaží zaujmout své budoucí studenty a učně. Co letos zaujalo naše žáky, si můžete přečíst dále. Snad se inspirovaly i jejich zlaté české ručičky a chytré hlavičky.

Líbila se mi tam škola fotografická, protože jejich stánek byl plně vybaven a i nám ukazovali, jak se fotografoje v ateliéru s osvětlením. Vzala jsem si od nich letáček. Škoda, že škola je až v Českém Krumlově.

Měli jsme tam šanci nechat se zdarma zkrášlit od budoucích kadeřnic a kosmetiček.

Překvapilo mě, že jsme tam měli ochutnávky různých mixů džusů a koktejlů od budoucích barmanek a letušek.

Myslím, že pro návštěvníky byly opravdu výhodné stánky s občerstvením, protože když si někdo zapomněl svačinu, mohl zahnat hlad právě u nich a hned v klidu prohlížet dál.

Moc zajímavé byly závody truhlářů. Jejich úkolem bylo sestavit malou židličku. Myslím si, že je naše přítomnost musela znervózňovat, ale i

tak se jim tyhle kousky nábytku povedly. Určitě bych chtěla mít jednu doma.

Moc pěkné věci vytvářeli kováři. Dokázali vykovat i růži.

Ředitel technické školy nám předvedl robota, kterého vytvořili studenti. Bylo to zábavné a zajímavé.

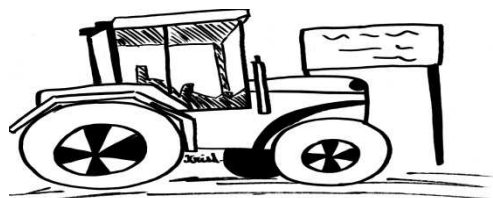
Do ruky se mi dostala i pravá zbraň. Ale měla do hlavně zašroubované takové speciální víko, aby z ní nikdo nemohl vystřelit.

Líbil se mi učební obor cukrář, kde zdobili perníčky a vyráběli marcipánové postavičky nebo dorty, ty byly opravdu krásné.

Líbila se mi výstava volného stylu, kde žáci různých uměleckých škol tvořili nádherné věci. Nejvíce se mi z této výstavy líbil Ferda Mravenec, který byl udělaný z novin a vypadal úplně skutečně.

Žáci technických škol vystavili rozebrané auto a před očima všech ho pak skládali.

vybrala redakce

CHOTOVINSKÝ ŠKOLÁK

VYDÁVÁ ZŠ CHOTOVINY
ŠÉFREDAKTOR: Jiří Honza
REDAKČNÍ RADA: Lucie Dražilová, Miroslava Honzová, Kristýna Chalupská
OBÁLKA: Jiří Honza
ILUSTRACE:
Eliška Bervidová a Kristýna Chalupská
TISK: tiskárna ABC CHOTOVINY

